

ПАГАДНЕННЕ**паміж Урадам Рэспублікі Турцыя і Урадам
Рэспублікі Беларусь аб пазбяганні двойнога
падаткаабкладання ў дачыненні да падаткаў
на даходы**

Урад Рэспублікі Турцыя і Урад Рэспублікі Беларусь, жадаючы заключыць Пагадненне аб пазбяганні двойнога падаткаабкладання ў дачыненні да падаткаў на даходы, пагадзіліся аб наступным:

Артыкул 1**Асобы, да якіх прымяняецца Пагадненне**

Дадзенае Пагадненне прымяняецца да асоб, якія з'яўляюцца рэзідэнтамі адной або абедзвюх Дагаворных Дзяржаў.

Артыкул 2**Падаткі, на якія распаўсюджваецца Пагадненне**

1. Дадзенае Пагадненне прымяняецца да падаткаў на даходы, якія спаганяюцца ад імя Дагаворнай Дзяржавы або мясцовых органаў улады, незалежна ад спосабу іх спагнання.

2. Падаткамі на даход лічацца ўсе падаткі, што спаганяюцца з агульнай сумы даходаў або з элементаў даходу, уключаючы падаткі з даходаў ад адчужэння маёмасці, падаткі з агульнай сумы зароботнай платы, якая выплачваецца прадпрыемствамі.

3. Існуючымі падаткамі, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне, з'яўляюцца ў прыватнасці:

а) у Турцыі:

(i) падаходны падатак;

(ii) карпаратыўны падатак;

(iii) збор, які спаганяецца з падаходнага падатку і карпаратыўнага падатку,

(далей "турэцкі падатак");

б) у Рэспубліцы Беларусь:

(i) падатак на даходы і прыбытак юрыдычных асоб;

- (ii) падаходны падатак з грамадзян;
(далей "беларускі падатак").

4. Дадзенае Пагадненне распаўсюджваецца таксама на любыя ідэнтычныя або па сутнасці аналагічныя падаткі, якія спаганяюцца пасля даты падпісання дадзенага Пагаднення ў далаўненне да існуючых падаткаў, або замест іх. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў паведамляюць адзін аднаму аб істотных змяненнях, якія ўнесены ў іх падатковыя заканадаўствы.

Артыкул 3 Агульныя азначэнні

1. Для мэт дадзенага Пагаднення, калі з кантэксту не вынікае іншае:

а) i) тэрмін "Турцыя" абазначае тэрыторыю Турцыі, тэрытарыяльнае мора, а таксама ўзбярэжныя зоны, у дачыненні да якіх яна ажыццяўляе юрысдыкцыю або суверэнныя правы для мэт даследавання, эксплуатацыі і захавання прыродных рэсурсаў у адпаведнасці з міжнародным правам;

ii) тэрмін "Беларусь" абазначае Рэспубліку Беларусь і, пры выкарыстанні ў геаграфічным сэнсе, тэрыторыю, у дачыненні да якой Рэспубліка Беларусь ажыццяўляе суверэнныя правы і юрысдыкцыю ў адпаведнасці з міжнародным правам;

б) тэрміны "адна Дагаворная Дзяржава" і "другая Дагаворная Дзяржава" абазначаюць Турцыю або Беларусь, у залежнасці ад кантэксту;

с) тэрмін "падатак" абазначае любы падатак, аб якім гаворыцца ў артыкуле 2 дадзенага Пагаднення;

д) тэрмін "асоба" уключае фізічную асобу, кампанію і любое іншае аб'яднанне асоб;

е) тэрмін "кампанія" абазначае любую карпаратыўную арганізацыю або любую арганізацыю, якая разглядаецца ў якасці карпаратыўнай арганізацыі для падатковых мэт, і ў выпадку Беларусі, уключае акцыянерныя таварыствы, таварыствы з абмежаванай адказнасцю або любую іншую юрыдычную асобу або таварыства, якое падлягаецца абкладанню падаткам на прыбытак і даходы;

ф) тэрмін "грамадзянін" абазначае:

(i) любую фізічную асобу, якая мае грамадзянства Дагаворнай Дзяржавы;

(ii) любую юрыдычную асобу, таварыства або асацыяцыю, якія атрымліваюць свой статус, як такі, па заканадаўству, што дзейнічае ў Дагаворнай Дзяржаве;

г) тэрміны "прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы" і "прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы" абазначаюць адпаведна прадпрыемства, якім кіруе рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, і прадпрыемства, якім кіруе рэзідэнт другой Дагаворнай Дзяржавы;

h) тэрмін "кампетэнтны орган" абазначае:

i) у Турцыі, Міністра фінансаў або яго паўнамоцнага прадстаўніка; і

ii) у Беларусі, Галоўную дзяржаўную падатковую інспекцыю пры Кабінеце Міністраў Рэспублікі Беларусь або яе паўнамоцнага прадстаўніка;

i) тэрмін "міжнародная перавозка" абазначае любую перавозку паветраным суднам або аўтамабільным транспартным сродкам, што эксплуатаецца прадпрыемствам, якое з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, за выключэннем выпадкаў, калі паветранае судна або аўтамабільны транспартны сродак эксплуатаюцца выключна паміж пунктамі ў другой Дагаворнай Дзяржаве.

2. Што датычыцца прымянення Пагаднення ў кожны час Дагаворнай Дзяржавай, то любы тэрмін, не вызначаны ў ім, мае, калі з кантэксту не вынікае іншае, тое значэнне, якое ён мае ў гэты час па заканадаўству гэтай Дзяржавы для мэт падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне, прычым любое значэнне па адпаведнаму падатковаму заканадаўству гэтай Дзяржавы пераважае над значэннем, якое надаецца гэтаму тэрміну іншымі законамі гэтай Дзяржавы.

Артыкул 4

Рэзідэнт

1. Для мэт дадзенага Пагаднення тэрмін "рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы" абазначае любую асобу, якая па заканадаўству гэтай Дзяржавы падлягае падаткаабкладанню ў ёй на падставе яе месцажарства, пастаяннага месцазнаходжання, месца рэгістрацыі, месца кіравання або любой іншай аналагічнай прыкметы, і таксама ўключае гэту Дзяржаву або яе мясцовы орган улады. Гэты тэрмін, аднак, не ўключае ніякую асобу, якая падлягае падаткаабкладанню ў гэтай Дзяржаве толькі ў дачыненні да даходаў з крыніц у гэтай Дзяржаве.

2. Калі ў адпаведнасці з палажэннямі пункта 1 фізічная асоба з'яўляецца рэзідэнтам абедзвюх Дагаворных Дзяржаў, яе ста-новішча вызначаецца наступным чынам:

а) яна лічыцца рэзідэнтам толькі той Дзяржавы, у якой яна мае пастаяннае жыллё; калі яна мае пастаяннае жыллё ў абедзвюх Дзяржавах, яна лічыцца рэзідэнтам той Дзяржавы, у якой яна мае больш цесныя асабістыя і эканамічныя сувязі (цэнтр жыццёвых інта-рэсаў);

б) калі Дзяржава, у якой знаходзіцца цэнтр яе жыццёвых інта-рэсаў, не можа быць вызначана, або калі яна не мае пастаяннага жылля ні ў адной з Дзяржаў, яна лічыцца рэзідэнтам толькі той Дзяржавы, у якой яна звычайна пражывае;

с) калі яна звычайна пражывае ў абедзвюх Дзяржавах або калі яна звычайна не пражывае ні ў адной з іх, яна лічыцца рэзідэнтам толькі той Дзяржавы, грамадзянінам якой яна з'яўляецца;

д) калі кожная Дзяржава лічыць яе сваім грамадзянінам, або калі яна не з'яўляецца грамадзянінам ні адной з іх, то кампетэнт-ныя органы Дагаворных Дзяржаў вырашаюць пытанне па ўзаемнай зго-дзе.

3. Калі ў адпаведнасці з палажэннямі пункта 1 асоба, якая не з'яўляецца : фізічнай асобай, з'яўляецца рэзідэнтам абедзвюх Дагаворных Дзяржаў, тады яна лічыцца рэзідэнтам толькі той Дзяржавы, у якой яна зарэгістравана.

Артикул 5

Пастаяннае прадстаўніцтва

1. Для мэт дадзенага Пагаднення тэрмін "пастаяннае прадстаўніцтва" абазначае пастаяннае месца дзейнасці, праз якое поўнасю або часткова ажыццяўляецца камерцыйная дзейнасць прадпрыемства.

2. Тэрмін "пастаяннае прадстаўніцтва" уключае ў прыватнасці:

а) месца кіравання;

б) аддзяленне;

с) кантору;

д) фабрыку;

е) майстэрню;

ф) руднік, нафтавую або газавую свідравіну, кар'ер або любое іншае месца здабычы прыродных рэсурсаў;

г) будаўнічую пляцоўку або будаўнічы, або мантажны аб'ект, але толькі калі такая пляцоўка або аб'ект працягваюцца больш 12 месяцаў.

3. Нягледзячы на папярэднія палажэнні гэтага артыкула, тэрмін "пастаяннае прадстаўніцтва" не разглядаецца як той, які ўключае:

а) выкарыстанне збудаванняў выключна для мэт захоўвання, дэманстрацыі або пастаўкі тавараў або вырабаў, якія належыць прадпрыемству;

б) утрыманне запасаў тавараў або вырабаў, якія належыць прадпрыемству, выключна ў мэтах захоўвання, дэманстрацыі або пастаўкі;

с) утрыманне запасаў тавараў або вырабаў, якія належыць прадпрыемству, выключна для мэт перапрацоўкі другім прадпрыемствам;

д) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для мэт закупкі тавараў або вырабаў, або для збору інфармацыі для прадпрыемства;

е) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для мэт ажыццяўлення для прадпрыемства любой іншай дзейнасці падрыхтоўчага або дапаможнага характару;

ф) утрыманне пастаяннага месца дзейнасці выключна для любога спалучэння відаў дзейнасці, што названы ў падпунктах а-е, пры ўмове, што такая дзейнасць у цэлым пастаяннага месца дзейнасці, якая вынікае з гэтага спалучэння, мае падрыхтоўчы або дапаможны характар.

4. Нягледзячы на палажэнні пунктаў 1 і 2, калі асоба - іншая чым агент з незалежным статусам, да якой прымяняецца пункт 5, дзейнічае ад імя прадпрыемства і мае і звычайна выкарыстоўвае ў Дагаворнай Дзяржаве паўнамоцтвы заключаць кантракты ад імя прадпрыемства, то лічыцца, што гэта прадпрыемства мае пастаяннае прадстаўніцтва ў гэтай Дзяржаве ў дачыненні да любой дзейнасці, якую гэта асоба ажыццяўляе для прадпрыемства, калі дзейнасць такой асобы не абмежавана той, якая прадстаўлена ў пункце 3, і якая, калі яна ажыццяўляецца праз пастаяннае месца дзейнасці, не робіць гэта пастаяннае месца дзейнасці пастаянным прадстаўніцтвам згодна палажэнням гэтага пункта.

5. Прадпрыемства не разглядаецца як тое, якое мае пастаяннае

предстаўніцтва ў Дагаворнай Дзяржаве толькі на той падставе, што яно ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у гэтай Дзяржаве праз брокера, камісіянера або любога іншага агента з незалежным статусам пры ўмове, што гэтыя асобы дзейнічаюць у рамках сваёй звычайнай прафесіянальнай дзейнасці.

6. Той факт, што кампанія, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, кантралюе або кантралюецца кампаніяй, якая з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, або якая ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве (праз пастаяннае прадстаўніцтва або іншым чынам), сам па сабе не пераўтварае адну з гэтых кампаній у пастаяннае прадстаўніцтва другой.

Артыкул 6

Даходы ад нерухомай маёмасці

1. Даходы, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ад нерухомай маёмасці (уключаючы даход ад сельскай або лясной гаспадаркі), што знаходзіцца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Тэрмін "нерухомая маёмасць" мае тое значэнне, якое ён мае па заканадаўству Дагаворнай Дзяржавы, у якой знаходзіцца гэта маёмасць. Марскія, рачныя і паветраныя судны не разглядаюцца ў якасці нерухомай маёмасці.

3. Палажэнні пункта 1 прымяняюцца да даходаў, якія атрымліваюцца ад прамога выкарыстання, здачы ўнаём або выкарыстання нерухомай маёмасці ў любой іншай форме.

4. Палажэнні пунктаў 1 і 3 прымяняюцца таксама да даходаў ад нерухомай маёмасці прадпрыемства і да даходаў ад нерухомай маёмасці, якая выкарыстоўваецца для аказання незалежных асабістых паслуг.

Артыкул 7

Прыбытак ад камерцыйнай дзейнасці

1. Прыбытак прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, калі толькі гэта прадпрыемства не ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай

Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва. Калі прадпрыемства ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць, як вызначана вышэй, прыбытак гэтага прадпрыемства можа абкладацца падаткам у другой Дзяржаве, але толькі ў той частцы, якая адносіцца да гэтага пастаяннага прадстаўніцтва.

2. У улікам палажэнняў пункта 3, калі прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз пастаяннае прадстаўніцтва, якое размешчана там, то ў кожнай Дагаворнай Дзяржаве гэтаму пастаяннаму прадстаўніцтву залічваецца прыбытак, які яно магло б атрымаць у выпадку, калі б яно было адасобленым і асобным прадпрыемствам, якое занята такой жа або аналагічнай дзейнасцю ў такіх жа або аналагічных умовах і дзейнічае цалкам незалежна ад прадпрыемства, пастаянным прадстаўніцтвам якога яно з'яўляецца.

3. Пры вызначэнні прыбытку пастаяннага прадстаўніцтва дапускаецца вылічэнне выдаткаў, што панесены для мэт такога пастаяннага прадстаўніцтва, уключаючы кіраўніцкія і агульнаадміністрацыйныя выдаткі, што панесены як у Дагаворнай Дзяржаве, дзе размешчана пастаяннае прадстаўніцтва, так і за яе межамі.

4. Ніякі прыбытак не адносіцца да пастаяннага прадстаўніцтва на падставе простаі закупкі пастаянным прадстаўніцтвам вырабаў або тавараў для прадпрыемства.

5. Калі прыбытак уключае віды даходаў, якія разглядаюцца асобна ў іншых артыкулах дадзенага Пагаднення, палажэнні гэтых артыкулаў не закранаюцца палажэннямі дадзенага артыкула.

Артыкул 8

Міжнародны транспарт

1. Прыбытак, які атрымлівае прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы ад эксплуатацыі паветраных суднаў або аўтамабільнага транспарта ў міжнародных перавозках, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

2. Палажэнні пункта 1 гэтага артыкула прымяняюцца таксама да прыбытку ад удзелу ў пуле, сумеснай дзейнасці або міжнародным транспартным агенцтве.

Артикул 9

Асаціраванья прадпрыемствы

1. У выпадку, калі

а) прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы прама або ўскосна ўдзельнічае ў кіраванні, кантролі або капітале прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы, або

б) адны і тыя ж асобы прама або ўскосна ўдзельнічаюць у кіраванні, кантролі або капітале прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы і прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы,

і ў кожным выпадку паміж двума прадпрыемствамі ў іх камерцыйных або фінансавых узаемаадносінах ствараюцца або ўстанаўліваюцца ўмовы, адрозныя ад тых, якія мелі б месца паміж двума незалежнымі прадпрыемствамі, тады любы прыбытак, які мог бы быць налічаны аднаму з іх, але з-за наяўнасці гэтых умоў не быў яму налічаны, можа быць уключаны ў прыбытак гэтага прадпрыемства і, адпаведна, абкладзены падаткам.

2. У выпадку, калі адна Дагаворная Дзяржава ўключае ў прыбытак прадпрыемства гэтай Дзяржавы - і адпаведна абкладае падаткам

прыбытак, па якому прадпрыемства другой Дагаворнай Дзяржавы было абкладзена падаткам у гэтай другой Дзяржаве, і прыбытак, такім чынам уключаны, па сцвярдзенню першай названай Дзяржавы з'яўляецца прыбыткам, які быў бы налічаны прадпрыемству першай названай Дзяржавы, калі б умовы ўзаемаадносін паміж двума прадпрыемствамі былі б умовамі, якія існуюць паміж незалежнымі прадпрыемствамі, тады гэта другая Дзяржава робіць адпаведную карэкціроўку ў суме падатку, што спаганяецца з гэтага прыбытку, калі гэта другая Дзяржава лічыць такую карэкціроўку апраўданай. Пры вызначэнні такой карэкціроўкі павінны быць разгледжаны іншыя палажэнні дадзенага Пагаднення, а кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў павінны пракансультывацца адзін з адным пры неабходнасці.

Артикул 10

Дывідэнды

1. Дывідэнды, што выплачваюцца кампаніяй, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак, такі дывідэнды могуць таксама абкладацца падаткамі ў той Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, якая выплачвае дывідэнды, і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але калі сапраўдны ўладальнік дывідэндаў з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, спаганяемы падатак не перавышае:

а) 10 працэнтаў валавой сумы дывідэндаў, калі сапраўдным уладальнікам з'яўляецца кампанія (іншая чым таварыства), якая непасрэдна валодае не менш чым 25 працэнтамі капіталу кампаніі, якая выплачвае дывідэнды;

б) 15 працэнтаў валавой сумы дывідэндаў ва ўсіх іншых выпадках.

3. Тэрмін "дывідэнды" пры выкарыстанні ў гэтым артыкуле абазначае даход ад акцый або іншых правоў, якія не з'яўляюцца даўгавымі патрабаваннямі, што даюць права на ўдзел у прыбытку, а таксама даход ад іншых правоў, які падлягае такому ж падатковаму рэгуляванню, як даход ад акцый па заканадаўству той Дзяржавы, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, што размяркоўвае прыбытак.

4. Прыбытак кампаніі адной Дагаворнай Дзяржавы, якая ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва, можа, пасля абкладання падаткам па артыкуле 7, абкладацца падаткам па суме, якая засталася, у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой размешчана пастаяннае прадстаўніцтва, у адпаведнасці з пунктам 2 (б) гэтага артыкула.

5. Палажэнні пунктаў 1 і 2 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік дывідэндаў, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца кампанія, што выплачвае дывідэнды, праз пастаяннае прадстаўніцтва, што размешчана там, і холдынг, у дачыненні да якога выплачваюцца дывідэнды, сапраўды адносіцца да такога пастаяннага прадстаўніцтва. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7.

Артыкул 11

Працэнты

1. Працэнты, якія ўнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваюцца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак, такія працэнты могуць таксама абкладацца падаткамі ў той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яны ўзнікаюць, і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але калі сапраўдны ўладальнік працэнтаў з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, спажываемы падатак не перавышае 10 працэнтаў валавой сумы працэнтаў.

3. Нягледзячы на палажэнні пункта 2, працэнты, якія ўзнікаюць у:

а) Беларусі і выплачваюцца Ураду Турцыі або Цэнтральнаму Банку Турцыі (Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası), вызваляюцца ад беларускага падатку;

б) Турцыі і выплачваюцца Ураду Рэспублікі Беларусь і Нацыянальнаму Банку Беларусі, вызваляюцца ад турэцкага падатку;

с) Беларусі і выплачваюцца турэцкаму Эксімбанку ў дачыненні да пазыкі або крэдыту для фінансавання набыцця прамысловага, камерцыйнага, гандлёвага, медыцынскага або навуковага абсталявання, вызваляюцца ад беларускага падатку.

4. Тэрмін "працэнты" пры выкарыстанні ў гэтым артыкуле абазначае даход ад даўгавых патрабаванняў любога віду, без залежнасці ад іпатэчнага забеспячэння і без залежнасці ад валодання правам на ўдзел у прыбытках даўжніка, і ў прыватнасці, даход ад урадавых каштоўных папер і даход ад аблігацый або даўгавых абавязальстваў.

5. Палажэнні пунктаў 1 і 2 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік працэнтаў, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, у якой узнікаюць працэнты, праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва, і даўгавое патрабаванне, на падставе якога выплачваюцца працэнты, сапраўды звязана з такім пастаянным прадстаўніцтвам. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7.

6. Лічыцца, што працэнты ўзнікаюць у Дагаворнай Дзяржаве, калі плацельшчыкам з'яўляецца сама гэта Дзяржава, мясцовы орган улады або рэзідэнт гэтай Дзяржавы. Калі, аднак, асоба, якая выплачвае працэнты, незалежна ад таго, ці з'яўляецца яна рэзідэнтам Дагаворнай Дзяржавы ці не, мае ў Дагаворнай Дзяржаве пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянную базу, у сувязі з якім узнікла запазычанасць, па якой выплачваюцца працэнты, і расходы па выплаце такіх працэнтаў нясе такое пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база, то лічыцца, што такія працэнты ўзнікаюць у той Дзяржаве, у якой знаходзіцца пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база.

7. Калі па прычыне асаблівых адносін паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам, або паміж імі абодвума і трэцяй асобай сума працэнтаў, што адносіцца да даўгавога патрабавання, у сувязі з якім яны выплачваюцца, перавышае суму, якая была б узгоднена паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам працэнтаў, пры адсутнасці такіх адносін, то палажэнні гэтага артыкула прымяняюцца толькі да апошняй названай сумы. У такім выпадку залішняя частка плацяжу па-ранейшаму абкладаецца падаткам у адпаведнасці з заканадаўствам кожнай Дагаворнай Дзяржавы з належным улікам іншых палажэнняў дадзенага Пагаднення.

Артыкул 12

Роялці

1. Роялці, якія ўзнікаюць у адной Дагаворнай Дзяржаве і выплачваюцца рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Аднак, такія роялці могуць таксама абкладацца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой яны ўзнікаюць, і ў адпаведнасці з заканадаўствам гэтай Дзяржавы, але калі сапраўдны ўладальнік роялці з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, сплаганяемы падатак не перавышае 10 працэнтаў валавой сумы роялці.

3. Тэрмін "роялці" пры выкарыстанні ў гэтым артыкуле абазначае плацяжы любога віду, што атрыманы ў якасці ўзнагароджання за выкарыстанне або за прадастаўленне права выкарыстання любога аўтарскага права на творы літаратуры, мастацтва або навукі, уключаючы кінафільмы і запісы для радыёвяшчання і тэлебачання, любога патэнта, гандлёвай маркі, чарцяжа або мадэлі, схемы, сакрэтнай формулы або працэсу, або за выкарыстанне або за прадастаўленне права выкарыстання прамысловага, камерцыйнага або навуковага абсталявання, або транспартных сродкаў, або за інфармацыю адносна прамысловага, камерцыйнага або навуковага вопыту.

4. Палажэнні пунктаў 1 і 2 не прымяняюцца, калі сапраўдны ўладальнік роялці, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве, у якой узнікаюць роялці, праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва, і права або маёмасць, у дачыненні да якіх выплачваюцца роялці, сапраўды звязана з такім пастаянным прадстаўніцтвам. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7.

5. Лічыцца, што роялці ўнікаюць у Дагаворнай Дзяржаве, калі плацельшчыкам з'яўляецца сама Дзяржава, мясцовы орган улады або рэзідэнт гэтай Дзяржавы. Калі, аднак, асоба, якая выплачвае роялці, незалежна ад таго, ці з'яўляецца яна рэзідэнтам Дагаворнай Дзяржавы ці не, мае ў Дагаворнай Дзяржаве пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянную базу, з якімі сапраўды звязана права або маёмасць, якая выклікала роялці, і такія роялці выплачваюцца такім пастаянным прадстаўніцтвам або пастаяннай базай, тады лічыцца, што роялці ўнікаюць у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой размешчана пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база.

6. Калі па прычыне асаблівых адносін паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам роялці, або паміж імі абодвума і якой-небудзь трэцяй асобай, сума роялці, якая адносіцца да выкарыстання, права або інфармацыі, на падставе якіх яны выплачваюцца, перавышае суму, якая была б узгоднена паміж плацельшчыкам і сапраўдным уладальнікам роялці, пры адсутнасці такіх адносін, палажэнні гэтага артыкула прымяняюцца толькі да апошняй названай сумы. У такім выпадку залішняя частка плацяжоў па-ранейшаму абкладаецца падаткам у адпаведнасці з заканадаўствам кожнай Дагаворнай Дзяржавы, в належным улікам іншых палажэнняў дадэнага Пагаднення.

Артыкул 13

Даходы ад адчужэння маёмасці

1. Даходы, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ад адчужэння нерухомай маёмасці, аб якой гаворыцца ў артыкуле 6, што размешчана ў другой Дагаворнай Дзяржаве, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

2. Даходы ад адчужэння маёмасці, іншай чым нерухомая маёмасць, якая складае частку камерцыйнай маёмасці пастаяннага прадстаўніцтва, якое прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, або маёмасці, іншай чым нерухомая маёмасць, што адносіцца да пастаяннай базы, даступнай рэзідэнту адной Дагаворнай Дзяржавы ў другой Дагаворнай Дзяржаве для аказання незалежных асабістых паслуг, уключаючы даходы ад адчужэння такога пастаяннага прадстаўніцтва (асобна або ў сукупнасці з цэлым прадпрыемствам) або такой пастаяннай базы, могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

3. Даходы, які атрымлівае рэзідэнт Дагаворнай Дзяржавы ад адчужэння паветраных суднаў або аўтамабільнага транспарта, што эксплуатауюцца ў міжнародных перавозках, або маёмасці, іншай чым нерухомая маёмасць, што адносіцца да эксплуатацыі такіх паветраных суднаў або аўтамабільнага транспарта, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

4. Даходы ад адчужэння любой маёмасці, акрамя пералічанай у пунктах 1, 2 і 3, абкладаюцца падаткам толькі ў той Дагаворнай Дзяржаве, рэзідэнтам якой з'яўляецца асоба, якая адчужае маёмасць. Аднак даходы, аб якіх гаворыцца ў папярэднім сказе, што атрыманы з другой Дагаворнай Дзяржавы, абкладаюцца падаткам у другой Дагаворнай Дзяржаве, калі перыяд часу не перавышае аднаго года паміж набыццём і адчужэннем.

Артыкул 14

Незалежныя асабістыя паслугі

1. Даход, які атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў дачыненні да прафесіянальных паслуг або іншай дзейнасці незалежнага характару, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, і за выключэннем выпадкаў, калі ён мае рэгулярна даступную пастаянную базу ў другой Дагаворнай Дзяржаве для ажыццяўлення гэтай дзейнасці. Калі ён мае такую пастаянную базу, даход можа абкладацца падаткам у другой Дзяржаве, але толькі па даходу, які можа быць аднесены да гэтай пастаяннай базы.

2. Тэрмін "прафесіянальныя паслугі" уключае, у прыватнасці, незалежную навуковую, літаратурную, мастацкую, адукацыйную або выкладчыцкую дзейнасць, таксама як і незалежную дзейнасць урачоў, адвакатаў, інжынераў, архітэктараў, зубных урачоў і бухгалтараў.

3. Для мэт дадзенага Пагаднення тэрмін "пастаянная база" абазначае пастаяннае месца, праз якое поўнасьцю або часткова ажыццяўляецца дзейнасць фізічнай асобы, якая аказвае незалежныя асабістыя паслугі.

Артыкул 15

Залежныя асабістыя паслугі

1. У улікам палажэнняў артыкулаў 16, 18, 19 і 20 заробная плата і іншыя падобныя ўзнагароджанні, якія атрымлівае рэзідэнт

адной Дагаворнай Дзяржавы ў дачыненні да работы па найму, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве, калі толькі работа па найму не ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве. Калі работа па найму ажыццяўляецца такім чынам, атрымання ў сувязі з гэтым узнагароджанні могуць абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. Нягледзячы на палажэнні пункта 1, узнагароджанні, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў дачыненні да работы па найму, што ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, абкладаюцца падаткам толькі ў першай названай Дзяржаве, калі:

а) атрымальнік знаходзіцца ў другой Дзяржаве на працягу перыяду або перыядаў, якія не перавышаюць увогуле 183 дні на працягу любога дванаццацімесячнага перыяду, які пачынаецца або заканчваецца ў адпаведным каляндарным годзе, і

б) узнагароджанні выплачваюцца наймальнікам або ад імя наймальніка, які не з'яўляецца рэзідэнтам другой Дзяржавы, і

с) расходы па выплаце ўзнагароджанняў не нясе пастаяннае прадстаўніцтва або пастаянная база, якія наймальнік мае ў другой Дзяржаве.

3. Нягледзячы на палажэнні пунктаў 1 і 2, заробная плата і іншыя ўзнагароджанні, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы за работы, што ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, не абкладаюцца падаткам у гэтай другой Дагаворнай Дзяржаве, калі яна ажыццяўляецца асобамі:

а) у сувязі з будаўнічай пляцоўкай, будаўнічым, зборачным або мантажным аб'ектам у сувязі з пунктам 2 (а) артыкула 5 Пагаднення,

б) у дачыненні да работы па найму, што ажыццяўляецца на борце паветранага судна або аўтамабільнага транспартнага сродку, якія эксплуатаюцца ў міжнародных перавозках прадпрыемствам адной Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнтам якой з'яўляецца прадпрыемства.

Артыкул 16

Ганарары дырэктараў

Ганарары дырэктараў і іншыя падобныя выплаты, якія атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў якасці члена савета дырэктараў кампаніі, якая з'яўляецца рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы, могуць абкладацца падаткамі ў гэтай другой Дзяржаве.

Артыкул 17

Артысты і спартсмены

1. Нягледзячы на палажэнні артыкулаў 14 і 15, даход, які атрымлівае рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы ў якасці работніка мастацтваў, такога, як артыст тэатра, кіно, радыё або тэлебачання, або музыканта, або ў якасці спартсмена, ад яго асабістай дзейнасці як такой, што ажыццяўляецца ў другой Дагаворнай Дзяржаве, можа абкладацца падаткам у гэтай другой Дзяржаве.

2. У выпадку, калі даход у дачыненні да асабістай дзейнасці, што ажыццяўляецца работнікам мастацтваў або спартсменам у такой яго якасці, налічваецца не самому работніку мастацтваў або спартсмену, а другой асобе, гэты даход, нягледзячы на палажэнні артыкулаў 7, 14 і 15, можа абкладацца падаткам у той Дагаворнай Дзяржаве, у якой ажыццяўляецца дзейнасць работніка мастацтваў або спартсмена.

3. Даход, які атрымлівае артыст або спартсмен ад дзейнасці, што ажыццяўляецца ў адной Дагаворнай Дзяржаве, вызваляецца ад падатку ў гэтай Дзяржаве, калі прабыванне ў гэтай Дзяржаве фінансуецца поўнасю з дзяржаўных фондаў другой Дагаворнай Дзяржавы або яе мясцовага органа ўлады, або дзейнасць ажыццяўляецца ў рамках пагаднення аб культурным або спартыўным супрацоўніцтве паміж Дагаворнымі Дзяржавамі.

Артыкул 18

Пенсіі

1. З улікам палажэнняў пункта 1 артыкула 19 пенсіі і іншыя падобныя ўзнагароджанні, якія выплачваюцца рэзідэнту Дагаворнай Дзяржавы ў сувязі з работай па найму ў мінулым, падлягаюць падаткаабкладанню толькі ў гэтай Дзяржаве.

2. Нягледзячы на палажэнні пункта 1, выплаты, што атрымлівае фізічная асоба, якая з'яўляецца рэзідэнтам адной Дагаворнай Дзяржавы, з фондаў сацыяльнага забеспячэння, якое ўстаноўлена законам другой Дагаворнай Дзяржавы, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай другой Дзяржаве.

Артикул 19 **Дзяржаўная служба**

1. а) Заработная плата і другое аналагічнае ўзнагароджанне, іншае чым пенсія, якія выплачваюцца Дагаворнай Дзяржавай або мясцовым органам улады фізічнай асобе ў дачыненні да паслуг, якія аказваюцца гэтай Дзяржаве або органу ўлады, абкладаюцца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

б) Аднак, такая заработная плата і другое аналагічнае ўзнагароджанне абкладаюцца падаткам толькі ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі паслугі аказваюцца ў гэтай Дзяржаве і фізічная асоба з'яўляецца рэзідэнтам гэтай Дзяржавы, якая:

(i) з'яўляецца грамадзянінам гэтай Дзяржавы, або

(ii) не стала рэзідэнтам гэтай Дзяржавы толькі з мэтай аказання паслуг.

2. а) Любая пенсія, якая выплачваецца Дагаворнай Дзяржавай або мясцовым органам улады, або з фондаў, створаных імі, фізічнай асобе ў дачыненні да паслуг, што аказаны гэтай Дзяржаве або органу ўлады, абкладаецца падаткам толькі ў гэтай Дзяржаве.

б) Аднак, такая пенсія абкладаецца падаткам толькі ў другой Дагаворнай Дзяржаве, калі фізічная асоба з'яўляецца рэзідэнтам і грамадзянінам гэтай Дзяржавы.

3. Палажэнні артыкулаў 15, 16, 17 і 18 прымяняюцца да заробтнай платы і другога аналагічнага ўзнагароджання, і да пенсій у дачыненні да паслуг, якія аказваюцца ў сувязі з камерцыйнай дзейнасцю, што ажыццяўляецца Дагаворнай Дзяржай або мясцовым органам улады.

Артикул 20 **Выкладчыкі і студэнты**

1. Выплаты, якія студэнт, што з'яўляецца грамадзянінам адной Дагаворнай Дзяржавы і знаходзіцца ў другой Дагаворнай Дзяржаве выключна з мэтай навучання або праходжання практыкі, атрымлівае для мэт яго ўтрымання, навучання або практыкі, не абкладаюцца падаткам у гэтай другой Дзяржаве, пры ўмове, што такія выплаты ўнікаюць з крыніц за межамі гэтай другой Дзяржавы.

2. Такім жа чынам, узнагароджанне, што атрымлівае выкладчык,

які з'яўляецца грамадзянінам адной Дагаворнай Дзяржавы і які знаходзіцца ў другой Дагаворнай Дзяржаве з мэтай выкладання або правядзення навуковых даследаванняў на працягу перыяду або перыядаў, якія не перавышаюць двух гадоў, вызваляецца ад падатку ў гэтай другой Дзяржаве па ўзнагароджанню ад асабістых паслуг за выкладанне або навуковыя даследаванні, пры ўмове, што такія выплаты ўзнікаюць з крыніц за межамі гэтай другой Дзяржавы.

Артыкул 21

Іншыя даходы

1. Віды даходаў рэзідэнта Дагаворнай Дзяржавы, незалежна ад месца іх узнікнення, не названыя ў папярэдніх артыкулах дадзенага Пагаднення, абкладаюцца падаткамі толькі ў гэтай Дзяржаве.

2. Палажэнні пункта 1 не прымяняюцца да даходаў, іншых чым даход ад нерухомай маёмасці, вызначанай у пункце 2 артыкула 6, калі атрымальнік такіх даходаў, як рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы, ажыццяўляе камерцыйную дзейнасць у другой Дагаворнай Дзяржаве праз размешчанае там пастаяннае прадстаўніцтва, і права або маёмасць, у дачыненні да якіх выплачваецца даход, сапраўды звязаны з такім пастаянным прадстаўніцтвам. У такім выпадку прымяняюцца палажэнні артыкула 7.

Артыкул 22

Устараненне двайнога падаткаабкладання

1. Двойное падаткаабкладанне для рэзідэнтаў Турцыі ўстараняецца наступным чынам:

а) Калі рэзідэнт Турцыі атрымлівае даход, які, за выключэннем даходу, што агавораны ў пункце б), у адпаведнасці з палажэннямі дадзенага Пагаднення можа абкладацца падаткам у Беларусі, тады Турцыя вызваляе такі даход ад падатку, аднак, можа пры вылічэнні падатку на даход гэтай асобы, які застаўся, прымяніць стаўку падатку, якая б прымянялася, калі б вызвалены даход не быў вызвалены.

б) Калі рэзідэнт Турцыі атрымлівае даход, які ў адпаведнасці з палажэннямі артыкулаў 10, 11, 12 і пункта 4 артыкула 13 дадзенага Пагаднення можа абкладацца падаткам у Беларусі, Турцыя

дазваляе ў якасці вылічэння з падатку на даход гэтага рэзідэнта суму, роўную падатку, які аплачаны ў Беларусі.

Такія вылічэнні, аднак, не павінны перавышаць той часткі падатку, як было падлічана да прадастаўлення вылічэння, якая адпавядае даходу, які можа абкладацца падаткам у Беларусі.

2. Двойное падаткаабкладанне для рэзідэнтаў Беларусі устараджаецца наступным чынам:

Калі рэзідэнт Рэспублікі Беларусь атрымлівае даход, які ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенага Пагаднення можа абкладацца падаткам у Турцыі, тады Беларусь дазваляе ў якасці вылічэння з падатку на даход гэтага рэзідэнта суму, роўную падатку, аплачанаму ў Турцыі.

Такое вылічэнне, аднак, у любым выпадку не перавышае той часткі падатку з даходу, як было падлічана да прадастаўлення вылічэння, якая адносіцца да даходу, які можа абкладацца падаткам у Турцыі.

Артыкул 23 **Недэскрымінацыя**

1. Грамадзяне адной Дагаворнай Дзяржавы не падлягаюць у другой Дагаворнай Дзяржаве лобому падаткаабкладанню або звязанаму з ім патрабаванню, іншаму або больш цяжкаму чым падаткаабкладанне і звязаныя з ім патрабаванні, якім падлягаюць або могуць падлягаць грамадзяне гэтай другой Дзяржавы пры тых жа абставінах, у прыватнасці ў дачыненні да пастаяннага месцазнаходжання.

2. З улікам палажэнняў пункта 4 артыкула 10 падаткаабкладанне пастаяннага прадстаўніцтва, якое прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы мае ў другой Дагаворнай Дзяржаве, не павінна быць менш спрыяльным у гэтай другой Дзяржаве, чым падаткаабкладанне прадпрыемстваў гэтай другой Дзяржавы, якія ажыццяўляюць падобную дзейнасць.

3. За выключэннем выпадкаў, калі прымяняюцца палажэнні пункта 1 артыкула 9, пункта 7 артыкула 11 або пункта 6 артыкула 12 працэнты, роялці і іншыя выплаты, якія выконвае прадпрыемства адной Дагаворнай Дзяржавы рэзідэнту другой Дагаворнай Дзяржавы, падлягаюць, у мэтах вызначэння падаткаабкладаемага прыбытку такога прадпрыемства, вылічэнням на тых жа ўмовах як калі б яны былі выплачаны рэзідэнту першай названай Дзяржавы.

4. Прадпрыемствы адной Дагаворнай Дзяржавы, капітал якіх поўнасьцю або часткова належыць аднаму або некалькім рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы або прама ці ўскосна кантралюецца імі, не падлягаюць ў першай названай Дзяржаве любому падаткаабкладанню або любому звязанаму з ім патрабаванню, іншаму або больш цяжаму, чым падаткаабкладанне і звязаныя з ім патрабаванні, якім падвяргаюцца або могуць падвяргацца падобныя прадпрыемствы першай названай Дзяржавы.

5. Гэтыя палажэнні не павінны тлумачыцца як тыя, якія абавязваюць адну Дагаворную Дзяржаву прадастаўляць рэзідэнтам другой Дагаворнай Дзяржавы якія-небудзь асабістыя ільготы, вызваленні і скідкі для мэт падаткаабкладання на падставе грамадзянскага статусу або сямейных абавязачельстваў, якія яна прадастаўляе сваім уласным рэзідэнтам.

Артыкул 24

Працэдура ўзаемнага ўзгаднення

1. Калі рэзідэнт адной Дагаворнай Дзяржавы лічыць, што дзеянні адной або абедзвюх Дагаворных Дзяржаў прыводзяць або прывядуць да падаткаабкладання яго не ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенага Пагаднення, ён можа, незалежна ад сродкаў абароны, якія прадугледжаны нацыянальнымі заканадаўствам гэтых Дзяржаў, прадставіць сваю справу для разгляду ў кампетэнтны орган той Дагаворнай Дзяржавы, рэзідэнтам якой ён з'яўляецца, або, калі яго выпадак падпадае пад дзеянне пункта 1 артыкула 23, той Дагаворнай Дзяржавы, грамадзянінам якой ён з'яўляецца. Заява павінна быць прадстаўлена на працягу перыяду, які прадугледжаны нацыянальнымі заканадаўствамі Дагаворных Дзяржаў.

2. Кампетэнтны орган імкнецца, калі ён палічыць заяву абгрунтаванай, і калі ён сам не ў стане прыйсці да здавальняючага рашэння, вырашыць пытанне па ўзаемнай згодзе з кампетэнтным органам другой Дагаворнай Дзяржавы, з мэтай пазбягання падаткаабкладання, якое не адпавядае дадзенаму Пагадненню.

3. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў імкнуцца вырашаць па ўзаемнай згодзе любыя цяжасці або сумненні, якія ўзнікаюць пры тлумачэнні або прымяненні дадзенага Пагаднення. Яны могуць таксама кансультавацца для мэт устаранення двайнога падаткаабкладання ў выпадках, якія не прадугледжаны дадзеным Пагадненнем.

4. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў могуць уступаць у прамыя кантакты адзін з адным, уключаючы праз сумесную камісію, якая складаецца з іх або з іх прадстаўнікоў, у мэтах дасягнення згоды ў разуменні папярэдніх пунктаў.

Артыкул 25 Абмен інфармацыяй

1. Кампетэнтныя органы Дагаворных Дзяржаў абменьваюцца такой інфармацыяй, якая неабходна для выканання палажэнняў дадзенага Пагаднення або ўнутранага заканадаўства Дагаворных Дзяржаў, што датычыцца падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне ў той ступені, у якой такое падаткаабкладанне па гэтаму заканадаўству не супярэчыць дадзенаму Пагадненню. Любая інфармацыя, што атрымана Дагаворнай Дзяржавай, лічыцца канфідэнцыяльнай такім жа чынам, як і інфармацыя, што атрымана ў рамках нацыянальнага заканадаўства гэтай Дзяржавы, і раскрываецца толькі асобам або органам (уключаючы суды і адміністрацыйныя органы), якія звязаны з вызначэннем, сысканнем, прымусовым спяганнем або выкананнем рашэнняў у дачыненні да падаткаў, на якія распаўсюджваецца дадзенае Пагадненне, або разборам заяў у дачыненні да такіх падаткаў. Такія асобы або органы выкарыстоўваюць інфармацыю толькі для такіх мэт. Яны могуць раскрываць гэту інфармацыю ў ходзе адкрытага судовага пасяджэння або пры прыняцці судовых рашэнняў.

2. Ні ў якім выпадку палажэнні пункта 1 не будуць тлумачыцца як тыя, што абавязваюць адну Дагаворную Дзяржаву:

а) праводзіць адміністрацыйныя меры, якія супярэчаць заканадаўству або адміністрацыйнай практыцы гэтай або іншай Дагаворнай Дзяржавы;

б) прадастаўляць інфармацыю, якую нельга атрымаць па заканадаўству або ў ходзе звычайнай адміністрацыйнай практыкі гэтай або другой Дагаворнай Дзяржавы;

с) прадастаўляць інфармацыю, якая раскрывала б гандлёвую, прадпрымальніцкую, прамысловую, камерцыйную або прафесіянальную тайну або гандлёвы працэс або інфармацыю, раскрыццё якой супярэчыла б дзяржаўнай палітыцы.

Артикул 26**Члены дипломатических представительства и
консульских учреждений**

Ніякія палажэнні дадзенага Пагаднення не закранаюць падатковых прывілей членаў дыпламатычных прадстаўніцтваў або консульскіх устаноў, што прадастаўлены агульнымі нормамі міжнароднага права або палажэннямі спецыяльных пагадненняў.

Артикул 27**Уваходжанне ў сілу**

1. Кожная Дагаворная Дзяржава паведамляе другой Дагаворнай Дзяржаве аб завяршэнні працэдуры, якія неабходны па яе заканадаўству для ўваходжання дадзенага Пагаднення ў сілу. Дадзенае Пагадненне ўваходзіць у сілу з даты апошняга з гэтых паведамленняў.

2. Палажэнні дадзенага Пагаднення прымяняюцца:

а) у дачыненні да падаткаў, утрыманых з крыніцы з сум, якія выплачаны або налічаны першага або пасля першага студзеня календарнага года, наступнага за годам, у якім Пагадненне ўвайшло ў сілу;

б) у дачыненні да іншых падаткаў за падатковыя гады, якія пачынаюцца першага або пасля першага студзеня календарнага года, наступнага за годам, у якім Пагадненне ўваходзіць у сілу.

Артикул 28**Спыненне дзеяння**

Дадзенае Пагадненне застаецца ў сіле да той пары, пакуль яго дзеянне не будзе спынена Дагаворнай Дзяржавай. Любая Дагаворная Дзяржава можа спыніць дзеянне Пагаднення па дыпламатычных каналах, шляхам паведамлення аб спыненні дзеяння не менш чым за 6 месяцаў да заканчэння любога календарнага года, які пачынаецца пасля заканчэння пяці гадоў з даты ўваходжання Пагаднення ў сілу. У такім выпадку дзеянне Пагаднення спыняецца:

а) у дачыненні да падаткаў, што ўтрыманы з крыніцы з сум, што выплачаны або налічаны пасля заканчэння календарнага года, у якім дадзена такое паведамленне; і

б) у дачыненні да іншых падаткаў, за падатковыя гады, якія пачынаюцца пасля заканчэння календарнага года, у якім дадзена та-кое паведамленне.

У сведчанне чаго ніжэйпадпісання, адпаведным чынам на тое ўлаўнаважаныя, падпісалі дадзенае Пагадненне.

Здзейснена ў горадзе _____ 199__ года ў двух экзэмплярах на турэцкай, беларускай і англійскай мо-вах, прычым усе тры тэксты маюць аднолькавую сілу. У выпадку ра-зыходжання паміж тэкстамі рабочым з'яўляецца тэкст на англійскай мове.

**За Урад
Рэспублікі Турцыя**

**За Урад
Рэспублікі Беларусь**

ПРАТАКОЛ

У момант падпісання Пагаднення паміж Урадам Рэспублікі Турцыя і Урадам Рэспублікі Беларусь аб пазбягванні двайнога падаткаабкладання ў дачыненні да падаткаў на даходы ніжэйпадпісання дамовіліся, што наступныя палажэнні складаюць неад'емную частку Пагаднення:

1. Да артыкула 4:

У дачыненні да пункта 1 артыкула 4, разумеецца, што "месца рэгістрацыі" абазначае, у выпадку Турцыі, "юрыдычны галаўны офіс", які зарэгістраваны ў адпаведнасці з Турэцкім Гандлёвым Кодэксам.

2. Да артыкула 6:

У дачыненні да пункта 2 артыкула 6, тэрмін "нерухомая маёмасць" у любым выпадку ўключае маёмасць, дапаможную ў адносінах да нерухомай маёмасці, жывёлу і абсталяванне, што выкарыстоўваюць у сельскай гаспадарцы (уключаючы развядзенне і вырошчванне рыб) і лясной гаспадарцы, правы, да якіх прымяняюцца палажэнні агульнага права ў дачыненні да зямельнай уласнасці, уаўфрукт нерухомай маёмасці і правы на пераменныя або фіксаваныя плацяжы як кампенсацыя за распрацоўку або права на распрацоўку мінеральных запасаў, крыніц і іншых прыродных рэсурсаў.

Разумеецца, што да ўнясення адпаведных змяненняў у заканадаўчыя акты Беларусі папярэдняе палажэнне будзе прымяняцца Беларуссю толькі ў той частцы, у якой яно змяшчаецца ў яе заканадаўстве.

3. Да артыкула 10:

У дачыненні да пункта 3 артыкула 10, разумеецца, што дывідэнды, у выпадку Турцыі, таксама ўключаюць даход ад акцый карыстання або правоў карыстання, акцый заснавальнікаў і даход, які атрыманы ад інвестыцыйнага фонду і інвестыцыйнага траста.

У сведчанне чаго ніжэйпадпісання, адпаведным чынам на тое ўпаўнаважаныя, падпісалі гэты Пратакол.

Здаецца ў горадзе _____ 199____ года ў двух экзэмплярах на турэцкай, беларускай і англійскай мовах, прычым усе тры тэксты маюць аднолькавую сілу. У выпадку разыходжання паміж тэкстамі рабочым з'яўляецца тэкст на англійскай мове.

**За Урад
Рэспублікі Турцыя**

**За Урад
Рэспублікі Беларусь**